

[Hans Rasmussen.]

blot til de positive Bestemmelser, der er korte og klare, men ogsaa til de Forbehold, der er taget med Hensyn til vort Lands Stilling overfor Norge, Sverige og Island.

Moltesen: Paa mit Partis Vegne til-lader jeg mig at foreslaa, at Rigsdagen samtykker i denne Konvention.

Fraenkel: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Vedtagelse af Trak-taten og behøver heller ikke at bruge mange Ord til det; men Bemærkningen fra den højtberede Udenrigsminister om, at man maaske kunde sige, at en saadan Traktat med Columbia ikke havde nogen større Betydning, giver mig dog Anledning til at sige et Par Ord. Naturligvis kan man sige det, men man kan ikke sige det med Rette. Det har netop glædet mig at se i Bemærkningerne til Forslaget, at Mini-steriet siger, at det har Opmærksomheden særlig rettet paa at faa Traktater med syd-amerikanske og mellemamerikanske Lande oprettet, hvor der ingen saadanne er. Et Land som Columbia er 30 Gange saa stort som Danmark, og der lever en 6 Millioner Mennesker i det, det vil sige knap 5 pr. Kvadratkilometer mod vore 40. Der er altsaa Plads til Folk, og der vil ogsaa komme Folk, og som Følge deraf vil der komme Forbrug. Landets Udstyrelse fra Naturens Haand er overordentlig god, men Industri har de ikke noget af og modtager fra andre Lande, særlig fra England og Tyskland, ikke helt ubetydelige Mængder af Industri-varer, med Hensyn til hvilke vi fuldt ud er i Stand til at konkurrere.

Jeg glæder mig altsaa over, at denne Traktat foreligger. Vi saa jo gerne en anden Type af Traktater anvendt end netop Mestbegunstigelsestraktater, efter at man har lært at lave Mestbegunstigelsestraktater om til Mindstbegunstigelsestraktater rundt omkring i Landene. Men denne Traktat er altsaa bedre end slet ingen Traktat, og ogsaa jeg mener, at der er ingen som helst Anledning til at nedsætte Udvalg eller gøre andet end netop vedtage Forslaget.

Jesper Simonsen: Jeg kan paa det radikale Venstres Vegne anbefale, at man tiltræder det foreliggende Forslag til Be-slutning. Som det allerede er fremhævet fra anden Side, gaar Traktaten ud paa, at Danmark og Columbia giver hinanden Mest-begunstigelsesstillingen. Jeg gør denne Be-mærkning for i Tilslutning dertil at udtale min Tilfredshed med, at man ved det For-

behold, der er taget i Artikel 4 om, at Co-lumbia ikke i Kraft af Bestemmelserne i denne Traktat kan gøre Krav paa de samme Begunstigelser, som Danmark har givet eller i Fremtiden maatte give Sverige og Norge, har holdt Vejen aaben for Forhand-linger om Samarbejde mellem de nordiske Lande. Vi kan jo kun have Grund til at fremhæve Ønskeligheden af, at et saadant Samarbejde finder Sted paa det handelspolitiske og økonomiske Omraade, og derfor maa vi med Tilfredshed se, at man ikke vedtager Afslutning af Traktater til anden Side, som kunde lægge Vanskeligheder i Vejen for et saadant nordisk Samarbejde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigs-dagsbeslutning angaaende Danmarks Ratifi-kation af den i Genève den 17. Juni 1925 vedtagne Konvention angaaende Kontrol med den internationale Handel med Vaaben, Am-munition og Krigsmateriel.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 2913).

Sagen sættes til Forhandling.

Udenrigsministeren (P. Munch): Den Konvention, hvorom her foreligger Forslag, har haft en lang og trang Vej under de forberedende Forhandlinger mellem Sta-terne. I Folkeforbundspagten Art. 8, der saa ofte paaberaabes under militærpolitiske Forhandlinger, siges:

„I Betragtning af, at den private Fabrikation af Krigsforsyninger og Krigs-materiel rejser alvorlige Indvendinger, overdrager Forbundets Medlemmer Raa-det at anvise Foranstaltninger tjenlige til at undgaa de skadelige Følger, idet man dog samtidig tager Hensyn til de Med-lemmer af Forbundet, der ikke selv kan fremstille de Krigsforsyninger, deres Sik-kerhed kræver.“

Allerede denne Artikel, saaledes som den formedes i Folkeforbundspagten, var et Forlig mellem de Idealer, som opstilledes af Wilson, og de kraftige Bestræbelser, der blev udfoldet af en Række stærkt interesse-rede i andre Lande, med hvilke der den Gang forhandlede, og da man skulde til at føre